

DRUŠTVENE VESTI

Verska vzgoja vzgojiteljem in gojencem!

Odločilnega pomena za versko vzgojo mladine je šola. Iz šole, kjer se verska vzgoja zanemarija, prezira in zapostavlja ali pa celo kjer se verski vzgoji vprav nasprotuje, ne more priti versko vzgojena in za krščanske kreposti navdušena mladina. O taki šoli je največji vzgojitelj slovenskega naroda škof Slomšek izjavil: »Šola pa, če dobra ni, je boljše da je ni!«

Versko vzgojo pa more dati samo tak vzgojitelj, ki je sam versko vzgojen. Česar kdo nima, tudi dati ne more. Iz tega sledi nujnost verske vzgoje za bodoče učitelje in vzgojitelje. To resnico je nedavno javno poudaril angleški prosvetni minister lord Irvin, ki je o priliki otvoritve nove učiteljske šole med drugim rekel to-le: »Po mojem mnenju bi moral vsak učiteljski zavod biti utemeljen na verskem temelju, ako naj izpolni svojo nalogo. Vsak dan bolj opažam, da religiji pripada bistvena in glavna naloga pri tvorbi in graditvi značaja. Vprav v naših dneh izražam brez vsakega obojavljanja svoje prepričanje, da noben šolski sestav ne more mimo tega za življenje tako važnega elementa. Poslednja leta opažam v

celi Angliji veliko spremembo v presojevanju o tem vprašanju. Ta sprememba nam dokazuje, da je prišel čas, da se morajo kristjani vseh veroizpovedanj združiti, ako hočejo rešiti domovino in svet pogube, ki se vedno bolj približuje.« Da, domovini in svetu se približuje poguba. Te pogube nas more rešiti edino le vera: verska načela in izvrševanje verskih načel v vseh področjih življenja. Zato pa je nujno potrebna verska vzgoja vzgojiteljem in gojencem: učiteljem in učencem.

*

Koncert cerkvenih pevskih zborov velikoneedeljske dekanije. Pretečeno nedeljo je po nasvetu in navodilu velikoneedeljskega dekana č. g. Horvata nastopilo v dvorani prosvetnega društva v Središču sedem cerkvenih pevskih zborov velikoneedeljske dekanije. Nastopili so posamezni zbori z dvema, oziroma tremi pesmimi, ter skupni zbori, okoli 160 pevcev, s tremi skladbami. Moramo reči, zbori so svojo nalogo bolje rešili kot smo pričakovali od podeželskih pevcev, ki so večinoma prvič javno nastopili na koncertu. H koncu pripomnimo, da je bila dvorana nabitá polna občinstva, ki je pazno sledilo pesem za pesmijo ter tudi ni štedilo s priznanjem.

Sv. Jurij v Slov. goricah. V nedeljo dne 24. junija pridejo k nam igralci od Sv. Benedikta. Pokozali bodo »Slehernika«, ki je povsod sprejet z velikim zanimanjem. Saj mora sleherni izmed nas dati račun o svojem življenju. Zato vidimo v tej igri kakor v zrcalu svojo lasno življenjsko pot. Sentjurčani, od nekdaž za vse pošteno vneti, pridite pogledat!

DOPISI

Studenci pri Mariboru. Kdorkoli pride v Studence in vidi cerkev sv. Jožefa, patrona delavcev, v tako revnem stanju zunaj in znotraj, gotovo vzdihne: »Oj, ti ubogi sv. Jožef, ki imaš tako revno svetišče!« Ker ta cerkev ni farna, ampak podružnica sv. Magdalene, in ker so naši delavci revni, je oo. kapucinom,

ki tu oskrbujejo službo božjo, nemogoče popraviti to svetišče. Prav za prav niso dolžni, ker ni njihova cerkev. Ker pa je vendar božja hiša, bi ja radi prav polagoma popravili, kolikor bodo dovolili dospeli milodani. Zato se predstojništvo kapucinskega samostana obrača na dobra sreča pobožnih častilcev sv. Jožefa, naj po svojih močeh prispevajo z milodari v denarju, da se popravi ta hiša božja. Za dobrotnike se vsaki teden opravi ena sv. maša. Tudi sicer se moli pri službi božji ob nedeljah in praznikih popoldne. Prav go-

eksplozije parnega kotla. Kljub temu je bila priznana iznajdbi prikladnost. Iznajditelju so dali boljše mesto in z darilom 200 tisoč maravedov je kril vse stroške katere so mu povzročili številni poskusi. Kmalu za tem pa je zadremala zadeva z iznajdbo, kakor je še to danes navada y podobnih slučajih.

Cesta preko cele Amerike.

Najnovejši gradbeni načrt Amerike je ta: Zvezati Severno in Južno Ameriko od najbolj severne do najjužnejše točke s cesto. Dopanamskega prekopa bodo plačale Združene ameriške države gradbene stroške zgoraj

jev in jim odzamejo plen. Četi na Moto je poveljeval Ropoša, oni na bolj oddaljeno Razkrižje Lovro Voršič. Obe postojanki sta bili zavzeti s prvim naskokom. Kruce so pobili, zajeli, nagromadeno natopano blago in živino so zastražili Veržejci pod vodstvom našega dobrega Draška, dokler ne pride po možnosti vsak oškodovani Muropoljec po svoje.

S pohoda na Moto se je vrnil glasne radosti sicer običajno resni stotnik. Domov je privedel starega ciganskega lopova — Marka Brajdiča. Po bogatem plenu je dišalo tokrat med Kruci. Radi tega se je cigan za vpad pokrutil in se prihulil tjakaj, kjer je bilo kaj za pod zob in za v malho. Treba namreč še omeniti posebej, da se je udeležilo vpada Krucev na bogato Mursko polje zelo mnogo ciganov. Cigan je Slovenecem že od nekdaž: sedaj prijatelj — pa zopet smrtni sovražnik. Ciganska naklonjenost in zavratnost se obračata po vetru!

Stari poveljnik celotne veržejske oborožene sile se je vrnil z bojišča malokedaj tako oveseljen kakor tokrat, ko je imel zaprta in kot svoje oko zastražena smrtna sovražnika »Oberkruca« Godrnja in že zelo postaranešega cigana Marka Brajdiča. Vragoma v člo-

veški podobi je zamislil smrtni ples, da bodeta pomnila njegovo veržejsko muziko preko praga smrti v neskončno večnost!

Veržejski trobentač Andrej Husijan je postal na Moti samostojen poveljnik. Njegova čast ni bila le ob kruhu in vodi. Kruci so ostavili v svojem taboru svinjine, slanine ter vina, da je bila težka izbira, kaj bi se najbolj prileglo poveljnikovim zobom in njegovemu neprestano suhemu grlu. Svinjske gnjati je otepjal, da je debelo gledal in pil iz glinastih pintov, da se ni počutil niti po dolgem spanju čisto iztreznjenega. Nikdo mu ni kratil pravic do uživanja. In baš to neomejeno paševanje nad zemeljskimi dobrotami je bilo nekaj za Draška, da se je čutil srečnega, kakor bi užival deveta nebesa.

Tu in tam se je premaknil od dišečih svinjskih krač in polne buče po taboru, da bi se prepričal, če je še plen na mestu in kaj počenjajo njegovi podložni. Nekega popoldne je kolovratil nabit s svinjino in poln kot štrtinjak po lesenih pojatah, katere so zbili za silo Kruci in kamor so zmetali vsemogoče blago in

Romarji v Marijino Celje:

Vsi, ki ste že romali ali mislite tja romali, ne pozabite si kupiti † dr. Anton Medveda knjigo: **V Marijinem Celju.** V njej so zgodovinske in potopisne črtice kot tudi pridige † dr. Antona Medveda, ki jih je imel v Marijinem Celju. Knjig je še samo 200 na razpolago in jih oddajamo po 5 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

tovo bo sv. Jožef mogočen priprošnjik tistim, ki so v življenju na zemlji kaj storili v njegovo čast. Vsak najmanjši dar za popravilo sprejema: Predstojništvo kapucinskega samostana, Studenci pri Mariboru.

Sv. Duh na Ostrem vrhu. V četrtek dne 14. junija smo pokopali našega blagega ter nezabnega dušnega pastirja g. Jakoba Rožmana. Pogreba se je udeležila cela župnija. Spremljalo je rajnega gospoda na zadnji poti 12 duhovnih tovarišev. Pogrebne obrede je opravil g. dekan ter stolni župnik M. Umek. Najbolj ganljivo je bilo slovo šolske mladine od rajnega kateheta, kateremu so zapeči otroci ljubko pesmico, moški zbor pa »Vigred se povrne«. Spominjali se bomo našega dolgoletnega župnika v vsakdanjih molitvah, da se mu oddolžimo na ta način za brezštevilne duševne dobrote, katere nam je skazoval skozi malodane 30 let.

Sv. Anton na Pohorju. Dvojna vrsta pogrebcev se je pomikala v četrtek dne 14. junija proti župni cerkvi. Ena je spremljala k večnemu počitku Ano Keber, po domače Veronico, skrbno gospodinjico, ki jo je neusmiljena kostna jetlika poharala v starosti 48 let. Neutolažljivo so jokali mož in otroci ob svežem grobu. — Drugi mrlci pa, ki smo ga izročili materi zemlji, je bil naš dolgoletni, za cerkev tako skrbni in požrtvovalni cerkveni ključar Gašper Pušnik, po domače Male, kojega posestvo v gostitno leži malo pod cerkvijo proti vuhredski strani. Z neumorno skrbjo in delom brez počitka si je ustvaril in uredil lepo kmetijo, na kateri je zadovoljno živel s